

13. **IMP. CAES. DOMIT. AVG. GERM. P. M. TR. P. VII.** — Glava Domicianova lovorvjenčana desno.

IMP. XIII. COS. XIII. CENS. P. P. P. — Pallas kacigasta, stojeći, desno obrnuta, drži štit a sulicu baca.

Sr. Cohen I. 402, br. 126 u srebru. — Zlatan. Teži 7,56. Našast u Zemunu. (Nastavak sliedi.) S. L.

P r i m j e t b e

na „prilog tumačenju dragulja“ (V. Viestnik 1879. br. 3 i 4).

„Il faut donner le temps aux esprits trop imbus de l'éducation classique de s'habituer à ces dates reculées (à l'archéologie préhistorique)“. Alex. Bertrand. Archéologie celtique et galois. Paris 1876. p. 306.

Do onomlane sveobće bjaše mnijenje u znanstvenom svijetu, da su Etruski i Grci, od kojih su se Rimljani naučili, primili kulturu *izključivo* iz istoka, a od prednje Azije, od Fenićana i Egjipćana, navlastito, te da su ju oni pako usavršili i do najvećega sjaja dotjerali. Glavni zastupnici i širitelji te nauke bili su dakako filologi, držeći se tvrdo književnih svjedoka iz klasičke dobe. Pripomagala jim i ta okolnost, što se je po maloj Aziji i po ondješnjih otocih izkapalo ne malo spomenika, koji su bezdvojbena spadali na iztočnu kulturu. Na ma koj drugi izvor kulture nije se ikada pomislilo a ni pomisliti smjelo; sve, što bi se ma gdje po svijetu iz starodavnosti otkrilo, sve je ipso facto bio plod one kulture, i biti moralo. „Die ältere Schule, piše Dr. Ed. Fr. v. Sacken, *kannte nur das griechische und besonders das römische Alterthum . . . Würden irgendwo Alterthümer gefunden, so galten sie in der Regel ohne weiters für römische, die eigenthümliche Cultur des nördlichen Europa wurde weit unterschätzt; von dem Bestehen einer noch älteren, vorhistorischen hatte man kaum eine Ahnung*“ (Ueber die vorchrist. Culturepochen Mitteleuropa's. 1862).

Ali i tu došao mak na konac. Od nekoliko godina slučajna otkrića starodavnih spomenika, ni sa grčkimi ni sa etruskimi ili rimskimi po načinu i slogu srodnih, dapače sasvim novih i izvornih, osokolíše arkeologe i paleontologe, da složnim radom izpitaju i iztraže onu kulturu, koja je prije Etruska i Grka svu Evropu te i samu Grčku i Italiju obuzimala. Ovakovo proučavanje najdavnije prošlosti sinu u kratko ogromnim a nenadanim sjajem, te pomuti pojmove i u najvještijih štovateljih stare klasičke škole. „*Lorsque les palafites, pišu E. Desor i L. Favre, commencèrent à attirer l'attention des antiquaires et de public en général, il y a une vingtaine d'années, on était resté sur tout préoccupé de l'étrangeté et des la nouveauté du phénomène, qui était resté enfoui près de nous pendant des séries de siècles, sans qu' on se doutât de son existence*“ itd. (Le bel âge du bronze lacustre en Suisse. Paris 1874). Pripoznalo se do mala, da oni narodi, koji su prije sjaja Grčkoga i Etruskoga zapremali Evropu tja

do najsjevernijih točakah, bili su već sami doprli do takova stupnja kulture, odakle jim lasno bilo dalje koračati do konačnoga uspieha. Alež. Bertrand veli dapače: „*la France et le pays septentrionaux de l' Europe pré-sentent dans leur passé un phénomène, dont aucun auteur ancien n' a parle; un état social très-developpé à bien des égards, antérieurement à l' usage des métaux*“ (*Archéologie celtique et gauloise. Paris 1876*).

Uvidilo se je nadalje i to, da su predaje grčke, pričom zamračene, u ovom pogledu netemeljite, da su bez dvojbe suradnici na polju te sveobće predhistoričke kulture bili i sami najstariji stanovnici Grčke i Italije¹; te i u samoj proto-kulturi Etruskoj i Grčkoj opazila se je njeka poblizja srodnost s onom istodobno u ostaloj Evropi. Dokazalo se je dapače, da azijska kultura nije samo preko male Azije i grčkih otoka putovala u zapad, nego da si je ona suvremeno a možda i prije krčila put preko Kaukaza i uralskih gora u Evropu, slazeć u doline Dnjepera i Dunava, da se s one strane baltičkih a s ove atlantičkih obala dohvati². Postalo je napokon jasno, da su i Etruski (o kojih se zna, da su iz srednje Evrope sašli u Italiju — *Momm. Röm. Gesch. I. 82.*) i Grci na svom dolasku u novu postojbinu mnogo toga naučili od naroda ondje našasta, te da i sama njihova proto-kultura u mnogom se slaže s onom, koja se za onda sve naokolo po Evropi očituje³.

Uz toli sjajan a sbilja čudnovat uspjeh ove nove nauke⁴, koja već sada po svuda do u najnižjih slojevih učenog svijeta probija i hvaca, te si prvo mjesto osvaja, pošto je sama sveobća znanost, te su s toga najviši svećenici u hramu pojedine znanosti svudjer i prvi njezini zastupnici, mogao je još g. 1869. slavno poznati učenjak J. A. Worsaae, otvarajuć u Kodanju međjunarodni sastanak za anthropologiju i arkeologiju, u svom uvodnom govoru izustiti ove za znanost u obće a za arkeološkičku struku naposeb

1 H. Hildebrand, razpravljajuć u siednici arkeol. društva švedskoga o zadnjih odkrićih na arkeol. polju u Grčkoj, zaključio: „*Le trouilles déjà connues sont si nombreuse, que l' on est forcé d' admettre pour la Grèce un âge de la pierre préhistorique et préhellénique*“ (*Materiaux 1876. 68*). G. E. Saglio primjećuje: „*Les découvertes si nombreuses et dès à présent si concordantes, que les études qu' on appelle préhistoriques, ont faites en Grèce et en Italie, aussi bien que dans les parties plus septentrionales de l' Europe, démontrent l' existence, chez des populations unies par une origine commune et probablement par des relations continuées dans la paix et dans la guerre, d' une industrie dont les produits sont marqués du même caractère*“ (*Dictionnaire des antiquités Grecques et Romaines. 1878 p. 779*). V. Comte Rendu de congrès d' archéol. préhist. de Bologna p. 183, 216. — Stockholm etc. A. Bertrand. Archéol. Celtique 1876 p. 32 et s., cf. 193; Wiberg Ueber den Einfluss des Etrusker und Griechen auf die Bronze-cultur (Archiv für Antrop. IV. 1870. p. 32. cf. Pictet, Orig. indo-europ. p. 152; Riedenkauer, Handw.-k in homer. Zeiten, Erlangen 1873. p. 100 et 125; Conestabile. Sopra due dischi p. 52 et s.).

2 Glasoviti italijanski učenjak L. Pigorini, sravnivši sjaset predhist. predmeta iz raznih strana evropskih, zaključuje: „*Accostando queste varie considerazioni, par si debba credere, che la civiltà del popolo delle terremare, della stazione di Peschiera (primo periodo) e quella corrispondente dell' Ungheria non venisse dal centro dell' Italia, ma penetrasse a gradi nell' Europa dall' Asia per la via del Danubio, diramandosi per vari suoi affluenti superiori come la Drava, la Sava ecc., toccando via via le Alpi, procedendo in seguito verso la Francia e la Germania*“.

Primjećuje, da je Troyon našao na Kavkazu sielo toga izseljivanja „*che avrebbe portata la prima civiltà nell' Europa per la valle del Danubio*“, i da se u toj misli slažu Bertrand, Lenormant, Desor, Chantre itd. (*Le abitazioni lacustri di Peschiera. Roma 1877*). — E. Saglio (l. c. p. 780): „*C' est toujours vers les régions qui avoisinent le Caucase et l' Oural que l' on est conduit à chercher, sur de traces pareilles, la patrie de premiers mineurs et de premiers forgerons*“. Worsaae pako dokazivao je na peštanskom sastanku (1876. I. 303), da je kultura u isto doba iz Azije polazila u zapad dvostrukim pravcem, naime preko Grčke i Italije u Francu-ku i Britansku, i kroz srednju Evropu po Dunavu, Labi i Rajni u Skandinavsku.

3 *Falera* g. 1869. našasta u *Alba Fucensis*, čudnovato ukrasena, spada u doba predetručka te predetručka (*Mém. de l' Acad. de Turin 1874. ser. II. t. 28. Conestabile. Sopra due dischi del museo di Perugia*).

4 H. Hildebrand, razpravljajući o trojnoj dobi predhistoričkoj, veli: „*On peut dire, sans crainte d' émettre une proposition hasardée, que peu de systèmes scientifiques ont eu de si vastes résultats en un temps si court: ce n' est pas une vieille science qui a été réformée, c' est toute une science nouvelle qui est sortie du néant*“ (*Comte Rendu VII. Ses. Stockholm II. 692*).

preznamenite rieči: „*Il y a seulement très peu d'années, tout le monde, à peu près, était d'accord qu'avant la civilisation orientale grecque et romaine, ou plutôt avant la période à laquelle ont trait les monuments écrits et les traditions les plus anciennes, rien du tout à peu près ne s'était passé dans le monde. Quelle différence entre les idées de nos temps! Quel bouleversement subit et capital! Quelles découvertes magnifiques relatives aux époques préhistoriques, d'ont l'étendue n'a pas encore été et ne pourra jamais être pas même vaguement mesurée, ni même par les esprits les plus hardis!*“ Reče on dalje, da uz sav odpor klasičkih učenjaka stare škole (*de l'école ancienne*) ova nova načela, u sjeveru proniknuta, uz pomoć prirodoslovaca, slavodobitno napred stupaju, osvajajuć i same klasičke krajeve, i dižuć znanost odprije sasvim nepoznatu, naime sravnajuću etnografiju svih naroda, kojoj je zadaća, nenadanim svjetlom razjasniti prvobitnu poviest čovjeka. „*Il ne faut, klíše napokon, que du temps pour réunir les matériaux, et les préjugés, qui ont régné trop long temps dans la science, disparaîtront parfaitement*“ (*Comte-Rendu IV. Ses. Copenhague 1869. 3—5*).

Osuda nad starom školom toli svečano slavnim Worsaaem izrečena, komu ćeš sada na polju znanosti jedva naći ravna, danomice postaje sve jasnija i temeljitija usljed sve to sjajnijih otkrića na dosadašnjoj predhist. ledini; čega radi sve, što je jedrije i pronicavije u kolu stare klasičke škole, od ove odstupa, i hvuća se, ako i gdje gdje polagano, nove nauke. Budi nam dosta jedan primjer, za nas osobite važnosti. Prof. A. Conze, jedan od najvrstnijih učenjaka klasičke škole i od najpostojanijih nje pristaša, već u svojih razpravah „*Zur Geschichte der Anfänge der griechischen Kunst*“ (*Sitzungsberichte der Wiener Akademie 1870. 505; 1873. 221*), o kojih veli Dr. Fligier (*Mittheil. 1876. Zur prähist. Ethnografie der Balkanhalbinsel*), da su „*eine scharfsinnige und bahnbrechenden Arbeit*“, dokaza, da njeke posude, u obće smatrane do sada kao grčke, imaju se kao staroevropske pripisati Trakom i Ilirum; kao što i bronzena posuda našasta u Cossi, sada u Gregorianskom muzeju, spada na predhist. doba u Italiji; s čega sasvim pravo primjećuje Fligier: „*man muss sich daher sehr hüten, archaeolog. Gegenstände, die in Etrurien gefunden werden, sofort als etruskisch zu bezeichnen, sie können ebenso gut der voretrurischen Bevölkerung angehören*“. Isti Dr. Conze pako u svojoj poslanici na W. Helbiga, tajnika arkeol. zavoda u Rimu, u kojoj mu opisuje njeke predhist. predmete našaste u južnom Tirolu, odstupajuć sve više od stare škole, uzklíše: „*per un lungo tratto di tempo si faceva cominciare l'arte greca con quella maniera orientalizzante, che nell'epos serve pure di base alla descrizione di oggetti d'arte figurata, e che sta in relazione col commercio dei Fenici . . . In quella vece si è ora concordi nell'opinione, e ciò dicesi anche di me e di Lei, che dobbiamo ammettere in primo luogo riguardo alla maniera decorativa in Grecia un periodo anteriore allo stadio sudetto . . . Ambedue concordi ammettiamo, che il medesimo stile abbia esistito anche in Italia prima di quello proprio originale dell'Asia anteriore, precipuamente prima dell'influenza d'una spiegata coltura greca; ambedue riconosciamo pure, che il medesimo abbia do-*

minato tutto il resto d' Europa, prima che quivi allignasse quella civilizzazione, che, d' origine asiatico-greca, in ispecial modo per mezzo dell' antica Italia fu importata dappertutto" (Annali dell' Inst. Arch. 1877. 390).

Dočim dakle najbolji zastupnici stare škole na polju one znanosti, koja nam predstavlja prvo doba čovječjeg bića i rada, korak po korak uzmiču, ili cijelom prtljagom izravno prelaze u tabor nove škole, čini se, barem po onom, što hoće da dokaže Prof. Maixner u svom tumačenju *dragulja*, od nas u prvom broju *Viestnika* 1879. izdana (V. br. 3 i 4 ist. *Viestnika*), da bi mi imali i na tom putu zaostati.

Veli on namah u prvih redcih svoga priloga: na našem *dragulju nazivam sva kriterija kombinovana amuleta rimskoga, i to iz kašnje dobe*, te je rimski. Imali pako isti *dragulj* isto tako i sva kriterija kombinovana amuleta predhistoričkoga, kako smo mi tvrdili? Otvratit će na to g. M.: *o tom govoriti nije i nemože biti zadaćom ovih redaka*; to mu dakle zadnja briga. Ovim g. Maixner dao si sam po nozi. Gosp. M. imao je najprije dokazati, da naš *dragulj* nemože biti iz predhist. doba, kako smo mi na temelju nove nauke na kratko razložili; a samo zatim, da je upravo rimski, te iz kašnje dobe. Prvo učinio nije; sam u navedenoj stavki izričito izpovjeda, da mu stalo nije do nove nauke; ono drugo pako trudio se je dokazati na temelju materijala pribрана po knjigah sad već ili sasvim ili ponješto zastarielih zastupnika stare škole, koje je sam očevidno strastan pristaša.

Ovim dakle mi bi mogli s njime završiti razpravu o *dragulju*, pošto je i tim samo već očevidno, gdje pravo i istina.

No ipak ćemo g. Maixnera slijediti korak po korak, iz želje samo, da i ovim putem možda sbudimo i povedemo gdjejkoga u nas na njegovanje ove nove nauke. (Nastavak slijedi.) S. L.

Razne viesti.

Hrvat. arkeolog. društvo imalo je dne 30. proš. studena svoju glavnu skupštinu, o kojoj ćemo izvještaj naposeb tiskati. Prisustvovalo je dosta članova, svi po izbor književnici i uglednici, a među njimi presv. g. predstojnik odjela zem. vlade za bogoštovje i nastavu Dr. Muhić, knez Buratti itd. Izza predsjednikova govora, tajnik i blagajnik položise svoje dotične izvještaje. Budu zatim pročitana na novo izradjena društvena pravila, koja su uz njekeje neznatne popravke jednoglasno primljena, i izabran nov odbor.

Documenti per la storia della Zecca Veneta. — Ovaj podosta obsežan sastavak g. V. Padovana, činovnika u mlet. arhivu, već od dvie godine izlazi na komade u veoma za naše stvari važnom časopisu mletačkom *Archivio Veneto*. Tu se navadjaju, počam od najstarijih, svi zakoni izdani od mletačkih oblasti u poslu ondješnje kovnice; te se tim lasno upoznati može, po kom se sustavu u razna doba ondje kovalo. Tako se donosi mnogo svietla i našoj numismatici radi tjesna odnošaja, u kom su naše zemlje sa mletačkom vladom već davno stojale. Radnja je kritično i marljivo izvedena.